

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

352. An in datione Coadiutoriæ cum futura successione requiratur
consensus ordinarii collatoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

præces veritate niantur. Et cùm gratia Coadjutoria principalis sit invalida & subreptitia, clausula accessiorum futura successionis est omnino inefficax, cessarque omnis affectio & reservatio. Remouch. loc. cit. ex Gerc. p. 5. cap. 1. num. 174. de quo postremo vide dicta à nobis supra quæst. 323.

Questio 352. Num in datione Coadjutorie cum futura successione requiratur consensus Ordinarii collatoris?

1. R espondeo primò: Non solet Papa Coadjutorias perpetuas, sortituras suam effectum, pro quoquaque mense vacaverit beneficium Coadjuti, in præjudicium, seu sine consensu Ordinariorum, sive ad quos alias spectat illius in mense ordinario vacaturi collatio, concedere; ita ut hi, contingente vacatione dicti beneficii in mense suo illud liberè conferre possint, non obstante titulo coadjutoriali, ut pote nullo, sub- & obreptito ac inefficaci, nisi forte Coadjutoria concessa cum clausulis generalibus (hæc enim valida videtur) aut specialibus isti eorum conferendi potestati derogantibus. Remouch. c. 5. num. 13. & seq. Idque multò minus respectu ordinatariorum Collatorum Germanicæ ratione Concordatorum tanta cum solennitate, ex causa unionis & tranquillitatis publicæ inter Ecclesiam Romanam & Inclitanam illam Nationem tuitorum & stipulatorum, vi quorum favorabilius longè, quam aliarum provinciarum istiusmodi Concordatis non gaudentium Ordinariis, nec non cum veræ pactionis specie constituta illa alternativa. Quaque signanter excludunt omnes expectativas, reservationes ac collationes, reductuque respectu sex mensium materiam illam præfitionis beneficiorum ad dispositionem juris communis, quo Episcopi juxta c. omnes Basiliæ, & seq. 16. q. 7. & Gerc. p. 5. c. 1. num. 52, beneficiorum omnium quovis mense vacantium sunt collatores ordinarii. Remouch. num. 16. Unde concludeendum, ut Idem ait num. 17. in Germania noui dari per Pontificem, nec admitti hujusmodi Coadjutorias, nisi cum consensu Ordinariorum. Unde iam etiam sustinenda non erit gratia coadjutorialis respectu dignitatum collatorum, seu non electivarum cadentium in alternativa ex hoc capite, quod consensus Coadjuti seu possessoris regulariter requisitus censetur habere vim resignationis ad manus Papæ, quem constat posse, non obstantibus etiam Concordatis, quovis mense admittere resignaciones. Nam verum non est, quod dictus consensus habeat propriæ vim & speciem resignationis. Remouch. cap. 5. num. 29. & seq. juxta dicta à nobis supra.

2. Respondeo secundò: Collatorum quoque ex induito talium, seu habentium jus conferendi, dura sunt Episcopi, consensus requiri videtur ex eadem ratione; quod nimis rara habeant intentionem jure communi fundatam conferendi beneficia in omni mense, ita ut tale induitum, quo scilicet datur facultas conferendi beneficia vacanta in mensibus Pontificiis reservatis non augeat propriæ competentem ius potestatem conferendi, nec tam sit privilegium,

R. Leuven. Tract. II. De Coadjut.

quam quod per induitum illud removeatur impedimentum obstans per reservationes apostolicas. Gratian. discept. forens. c. 127. num. 19. Gouz. gl. 24. num. 24. & seq. vel ad minimam requiratur specialis & expressa delegatio indultorum illorum in datione Coadjutoria contenta. Remouch. loc. cit.

3. Respondeo tertio: Prælatorum aliorum, Collegiorum, Universitatum &c. quibus citra assistentiam illam juris communis extraordinariè, & ex mero induito competit facultas nominandi vel providendi consensus non requiritur; ed quod induita eo casu niantur favore & privilegio speciali, solerque emanare ob privatam sepe utilitatem respectu certorum beneficiorum verè per obitum certi tantum mensibus apostolicis vacantium, ac salvis reservationibus, preventionibus, gratis exspectativis & iis beneficiis, que continget Papam per manus appositionem afficer. Qualia sunt juxta sententiam plurim ea, respectu quorum concedit Coadjutoriam. His non obstante, quod forte aliquibus hisce induitis inserta prærogativa gaudendi quod ad hoc induitis Geruvania ad instar, cum decreto irritante, dum illa respicere potest executionem duntaxat, seu modum conferendi tazativer respectu illorum beneficiorum verè per obitum, non verè factè seu allo modo vacantium, vel reservatorum, per exspectativam aliamve manūs appositionem affectorum. Quin & licet ista induita tollere gratias tales preventivas; quia tamen sunt merè privilegia juris communis assistentiæ caretia; eorumque concessio non officit, quod minus integra plenioræ potestas iusdicibilior remaneat penes concedentem Papam, hinc tacita & virtualis derogatio resultans exercere ex contraria dispositions sufficit; cum ut Gouz. gl. 5. §. 9. num. 12. Mohed. tit. de privilegiis. decis. 10. &c. & nos supra. Solum respectu Cardiopalium, quibus forte concessa facultas conferendi, sublatis etiam preventivis Rôra resolvitur, requiri expressam in Coadjutoris derogationem. Ita ferè Remouch. loc. cit. n. 18.

Questio 354. An requiratur quoque consensus patroni, dum beneficium, respectu cuius datur Coadjutoria, est jurispatronatus?

R espondeo: Requiri consensum patroni laicis sicut enim istiusmodi beneficia non possunt conferri sive consensu patroni; ne avertantur Christi fideles à piis foundationibus, ita nec Coadjutoria perpetua censerter per Papam concedi, nisi concurrente patroni consensu; ed quod per Coadjutoriam transferatur aliqualis titulus; Remouch. c. 12. num. 17. & cit. c. 5. num. 28;

citatus Lambert. de jure. l. 2. p. 1.

q. 5. principal. a. 2.

num. 1.

* * * * *

* * * *

* *

*

Quæst.

¶